

סמל מלטינסקי דן ז"ל
בן 20 בנפלו

סמל מלטינסקי דן דנדוש ז"ל

בן מרים ובן-עמי
נולד בחדרה

ב-ט"ו בתשרי תשי"ח, 4/10/1957

התגייס ב-18.11.1975

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-כ"ח באדר א' תשל"ח, 7/3/1978

שרת בחיל החימוש, חטיבת גולני

יחידה: גדוד "ברק" (12)

מקום נפילה: ישראל

נקבר בחדרה

חלקה: 02, שורה: 05, קבר: 04.

הותיר הורים ושני אחים

קורות חיים

דן בן-עמי ומרים. נולד ביום ט"ו בתשרי תשי"ח (4.10.1957) בחדרה. למד בבית הספר התיכון 'נעורים' שבנתניה. דנדוש היה ילד שקט ונוח, ותמיד מחייך. אהוב על מוריו וחבריו. דנדוש אהב לתקן דברים, ולכן החליט להמשיך את לימודיו התיכוניים במגמה של חשמלאות-רכב.

נער חברותי מאוד ותמיד מוקף חברים. במסיבות ובטיולים נטל חלק פעיל והתבלט בחוש-ההומור שלו וברוחו הטובה עליו תמיד. היה חבר באגודת 'הפועל חדרה'. בנובמבר 1975 גויס לצה"ל והוצב לחיל-החימוש כחשמלאי-רכב. דני דרש שיעבירו אותו ליחידה קרבית ו'איים' שאם תידחה בקשתו יתלונן בפני נציב הקבילות בצה"ל. כעבור שבוע הועבר לגולני כחשמלאי נגמ"ש. ואמנם, שם מצא את מקומו. הוא התבלט בכישרונותיו בתחום עיסוקו. המציא פטנטים לגילוי תקלות ברכב וזכה על כך להערכת מפקדיו. דני אהב את מקום שירותו. התפעל מיפי הנוף שבסביבה והיה גאה על תפקידו ומקומו בצה"ל.

ביום כ"ח באדר א' תשל"ח (7.3.1978) נפל בעת מילוי תפקידו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבחדרה. השאיר אחריו הורים ושני אחים.
"דני נולד להיות איש גולני". אמרו מפקדיו "גבר כמוהו לא שוכחים". אמרו חבריו.

דן מלטינסקי

דן, בנם של מרים ובן-עמי, נולד בחדרה ביום ט"ו בתשרי
תשי"ח (04-10-1957).

דן למד בבית הספר הממלכתי ארלוזורוב בחדרה, ולאחר מכן
בבית הספר התיכון "הדסה נעורים" במגמת חשמלאות רכב.
בנובמבר 1975 גוייס לצה"ל והוצב לחיל החימוש כחשמלאי
רכב. דני לא היה מוכן "להשלים" עם הצבתו זו ודרש
שיעבירו אותו ליחידה קרבית. כאשר הועבר, לאחר זמן קצר,
ל"גולני", אמנם מצא בה דן את מקומו.
בכ"ד באדר א' תשל"ח (07-03-1978) נפל דני בעת
מילוי תפקידו.

ל ד מ ו ת ו

"דני נולד להיות איש גולני", אמרו מפקדיו. "גבר כמוהו
אין שוכחים", שחו חבריו. שתי אמרות אלה מבטאות, בעצם,
רק חלק מאישיותו ומסכת חייו. דני לא היה איש המעשה בלבד
הוא היה איש העשייה. העשייה, נטילת חלק מרכזי בפעילות

דן מלטינסקי

החברתית - כל אלה היו מרכז בחייו הקצרים. ואם עשייה -
הרי בשלמותה.

כאשר התגייס דני לצבא שירת אחיו הבכור בהנדסה
קרבית והיה מגיע הביתה לעיתים רחוקות, אחת לשלושה -
ארבעה חודשים. אפשר שמשום כך הוצב דני ליחידה עורפית.
אולם דני לא היה מוכן לקבל זאת. שבוע ימים לאחר
ביקש דני ראיון עם מפקד היחידה ודרש העברתו ליחידה
קרבית. הוא אף "איים" שאם תדחה בקשתו יגיש קובלנה.
ואמנם, הועבר דני ל"גולני", ליחידת נגמשי"ם.

דני היה מלא שמחת חיים. דומה שהסתכל על העולם מסביב
מתוך ראייה אופטימית. החיוך כמעט לא מש מעל פניו והרוח
הטובה לוותה אותו בכל עת. אין פלא שהיה מוקף חברים
וחברות, כשהוא נוטל חלק פעיל בכל פעילות חברתית, כולל
מסיבות וטיולים.

בין תחביביו של דני היה הים - זה שמצד אחד מעורר הרגשה
של סיפוק ושביעות רצון, ומצד שני מעורר למאבק תדיר

דן מלטינסקי

בגליו ומשבריו.

חבר נאמן היה ואהוב, גבר שאין שוכחים.

'לכבוד משפחת מלטינסקי,

*בנכם מלטינסקי דני ז"ל שירת ביחידתי בשירות סדיר. נפל
עקב תאונה קטלנית שאירעה ביום 05-03-1978. עודנו מתקשים
להאמין כי אכן נקטף מאיתנו. כולנו חיבבנו והערכנו את
רני, את צחוקו, עליצותו, הוא היה חבר ורע נאמן לסובביו.
אין מחיר לחיים שנקטעו באיבם, אין תנחומים לכם, למשפחה
ולרעיו, לחבריו ליחידה ולעם כולו.
אנו החיים, מצווים להביט קדימה להמשיך במעלה הדרך.
תהיה הליכתנו בדרך זו אות-אמונים לאלה שאינם הולכים עוד
עימנו.*

במותו ציווה לנו דני את החיים. יהיה זכרו ברוך".

הרט עמנואל, רס"ן

מפקד היחידה

יד לבנים - חדרה

דן מלטינסקי

בן מרים ובן-עמי מלטינסקי

ט"ו בתשרי תשי"ח 04/10/57
כ"ד באדר א' תשל"ח 07/03/78

נולד ביום
נפל ביום